

- المختصر المفيد للمسلم الجديد

الإصدار الأخير (4-5-1443 هـ)

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับ
มุสลิมใหม่

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับมุสลิมใหม่

เรียบเรียงโดย

มุฮัมมัด อัชชีรีรีย์

1441 - 2020

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

คำนำ

แท้จริงมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์
เราขออภัยโทษจากพระองค์
เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากความชั่วร้าย
ของตัวเราและจากความชั่วที่เกิดขึ้นจากการกระทำของเรา
ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขา
ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาหลงทางได้
และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลงทาง
จะไม่มีผู้ใดสามารถทำให้เขาได้รับทางนำได้
ฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การจงรักภักดี
เว้นแต่เพียงอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น โดยที่ไม่มีภาคีใดๆ
ต่อพระองค์ และฉันขอปฏิญาณตนว่า
แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อนึ่ง

อัลลอฮ์ได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมเหนือสรรพสิ่งอื่น
ในสิ่งที่พระองค์สร้างมา พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า

{وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ}

"และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม"
(อัล-อิสรอฮ์ : 70)

และพระองค์ได้เพิ่มเกียรติให้แก่ประชาชาตินี้ด้วยการส่งศาสนทูตที่ดีที่สุด นั่น คือ มุฮัมมัด ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และได้ประทานให้แก่พวกเขาซึ่งคัมภีร์ที่ดีที่สุดจากบรรดาคัมภีร์ทั้งหลาย นั่นคือ คัมภีร์อัลกุรอาน และพระองค์ทรงพอใจสำหรับพวกเขาด้วยศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ได้บัญญัติไว้ นั่นคือ ศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงตรัสว่า:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

"พวกเจ้านั้น

เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุปนิสัยสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเขาใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ

และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว

แน่นอนมันก็เป็นการดีสำหรับพวกเขา

ในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา

และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด" (อาละอิมรอน : 110) บัจญ์อานายสุข (เนียมะต)

ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่มนุษย์ คือ การมอบทางนำสู่อิสลาม ยืนหยัดในหนทางแห่งอิสลาม

ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอิสลาม หนังสือเล่มนี้มีขนาดเล็ก แต่มีเนื้อหามากมายสำหรับผู้ที่ได้รับทางนำเข้ารับอิสลาม

ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรรับรู้ในช่วงแรกของการรับอิสลาม

เป็นการนำเสนอในรูปแบบกะทัดรัด

อธิบายสัญลักษณ์สำคัญของศาสนาอิสลามที่ยิ่งใหญ่

เมื่อมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตามที่ได้เรียนรู้
จะนำไปสู่การเรียนรู้และหาความรู้เพิ่มเติม
เพื่อรู้จักอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง
รู้จักนบีมุฮัมมัดศาสนานูตของพระองค์
และศาสนาอิสลามของพระองค์
เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติศาสนกิจด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์
ด้วยความรู้ที่ชัดเจน มีจิตใจที่สงบ
มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่เพิ่มขึ้นด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ
(อิบาดะฮ์) และปฏิบัติตามแบบอย่างของนบีมุฮัมมัด
คือลุลลอฮอะลัยฮิอะสลาม ศาสนานูตของพระองค์
เพื่อจะได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง

ด้วยพระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา
ฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ขอให้ทุกคำในหนังสือเล่มนี้เป็นสิริม
งคล เป็นประโยชน์ต่อศาสนาอิสลามและชาวมุสลิม
เป็นการทำงานที่บริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์
และขอให้ผลบุญในการนี้มอบแด่พี่น้องมุสลิมทุกคนทั้งที่ยังมี
ชีวิตอยู่และตายไปแล้ว

และขออัลลอฮ์ทรงประทานการสดุดี ความศานติสุข
และความจำเริญแด่ท่านนบีมุฮัมมัดของเรา
แต่ครอบครัวของท่าน และมิตรสหายของท่านทั้งปวง

มุฮัมหมัด บิน อับดุลอะซีซ อับดุลอะซีซีย

2/11/1442 ฮ.ศ.

พระเจ้าของฉัน คือ อัลลอฮ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

"มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงแสดงการจงรักภักดีต่อพระเจ้าของเจ้า
พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเจ้า
และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง"
(อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 21)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ}

พระองค์คืออัลลอฮ์
ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์เท่านั้น (อัลหัซร :
22)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

"ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงไต่ย็น
ผู้ทรงเห็น" (อัล-ซุร : 11)

อัลลอฮ์ คือ พระผู้อภิบาลของฉัน
และเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสรรพสิ่ง ผู้ทรงราชันย์
ผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพ และผู้ทรงจัดการทุกอย่าง

พระองค์ คือ
ผู้ควรแก่การได้รับซึ่งการจงรักภักดีแต่เพียงผู้เดียว
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

พระองค์ทรงมีพระนามอันทรงเกียรติและคุณลักษณะที่สูง
ส่ง ที่พระองค์ยืนยันด้วยพระองค์เอง
และยืนยันโดยนบีหมัหมัด คืออลลีลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
ซึ่งได้บรรลุถึงที่สุดแห่งความสมบูรณ์และความงดงาม
ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ พระองค์ผู้ทรงไต่ย็น ผู้ทรงเห็น

ส่วนหนึ่งจากพระนามของพระองค์ คือ

ผู้ทรงประธานปัจฉัยยังชีพ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงเดชานภาพ
ผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงไฉยิน ผู้ทรงสานติ ผู้ทรงเห็น
ผู้ทรงรับการมอบหมาย ผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ทรงอ่อนโยน
ผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงให้อภัยโทษ

ผู้ทรงประธานปัจฉัยยังชีพ :

ผู้ทรงดูแลปัจฉัยยังชีพของปวงปาว
ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่าหัวใจและร่างกายของพวกเขา

ผู้ทรงกรุณาปราณี :

ผู้ทรงมีความกรุณาปราณีอันกว้างใหญ่ไพศาล
ซึ่งครอบคลุมเหนือทุกสิ่ง

ผู้ทรงเดชานภาพ :

พระองค์เป็นผู้ที่ทรงมีความสามารถอย่างสมบูรณ์
ที่ไม่มีความบกพร่องหรือความอ่อนแอไร้ความสามารถ

ผู้ทรงอภิสิทธิ์ : คือ ผู้ที่มีคุณสมบัติแห่งความยิ่งใหญ่
การควบคุม และการบริหารจัดการ ผู้ครอบครองทุกสรรพสิ่ง
และผู้จัดการทุกประการ

ผู้ทรงไฉยิน : ผู้ทรงไฉยินทุกการเปล่งเสียงหึ่งค้อยและดัง

ผู้ทรงสันติ (सानติ):

ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกสิ่งที่แสดงถึงความบกพร่อง
ความเสื่อมเสีย และตำหนิ

ผู้ทรงเห็น: ผู้ทรงเห็นที่ครอบคลุมทุกๆ สิ่ง
ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะละเอียดและเล็กมากก็ตาม ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
ทรงเห็นสิ่งที่เป็นเรื่องลับ

ผู้ทรงอภิรักษ์ :

ผู้ทรงอุปการะดูแลปัจฉัยยังชีพให้แก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

และทรงรับผิดชอบพวกเขาเพื่อประโยชน์ต่างๆของพวกเขา
และผู้ซึ่งปกครองบ่าวที่จงรักภักดีพระองค์
โดยให้เกิดความง่ายดายในการงานของพวกเขาและเป็นการ
งานที่เพียงพอสำหรับพวกเขา

ผู้ทรงสร้างสรรค์ : ผู้ทรงบังเกิดสิ่งต่างๆ
และผู้ทรงสร้างสิ่งใหม่ๆ โดยไม่ต้นแบบมาก่อน

ผู้ทรงอ่อนโยน :
ผู้ทรงให้เกียรติและเมตตาบ่าวของพระองค์
และประทานในสิ่งที่บ่าวร้องขอ

ผู้ทรงพอเพียง:
พระองค์คือทรงให้ความพอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ในทุก
สิ่งที่พวกเขาต้องการ
ซึ่งพอเพียงด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์แต่เพียงผู้เดียวป
ราศจากผู้อื่นใด
และเพียงพอกับพระองค์โดยไม่ต้องพึ่งผู้ใดอื่นจากพระองค์อ
ก

ผู้ทรงอภัยโทษ :
พระองค์คือผู้ที่ทรงปกป้องบ่าวของพระองค์จากบาปที่ชั่วร้าย
ของพวกเขา
และไม่ทรงลงโทษพวกเขาจากการทำบาปดังกล่าว

มุสลิมจะต้องคิดใคร่ครวญในความหัตถ์ที่อัลลอฮ์ทรง
สร้างสรรค์และให้ความสะดวกสบาย
และส่วนหนึ่งนั้นคือการทำที่พระองค์ดูแลสิ่งที่เป็นตัวเล็กตัวน้อย
ด้วยการให้อาหารและการดูแลจนกระทั่งสามารถพึ่งตัวเองได้
ดังนั้นมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งเหล่านั้น

ผู้ทรงอ่อนโยนต่อสิ่งนั้น

และส่วนหนึ่งจากความอ่อนโยนของพระองค์ คือ
ทรงเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่คอยให้ความช่วยเหลือ
และที่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา
พร้อมกับความอ่อนแอของพวกเขา

นบีของฉันคือ มุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ

วะสัลลัม-

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

"แท้จริงมีศาสนทูตท่านหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว

เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก
เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา
ผู้กรุณาปรานีต่อบรรดาผู้ศรัทธา" (อัตเตาบะฮ์: 128)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

"และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด

นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย" (อัล-อันบิยาฮ์: 107)

มุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม-
เป็นผู้เมตตาและผู้ชี้ทางนำ

ท่านคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม- เป็น

ศาสนทูตคนสุดท้ายที่อัลลอฮ์ได้ส่งมาด้วยศาสนาอิสลามมายังมวลมนุษยทั้งปวง เพื่อชี้นำพวกเขาสู่ความดีและที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การเตาฮีด (ศรัทธาในความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์) และห้ามปรามความชั่ว ซึ่งที่เลวร้ายที่สุด คือ ชิริก (การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์)

วาญิบปฏิบัติตามท่านในสิ่งที่ท่านสั่งและเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก และออกห่างจากสิ่งที่ท่านห้ามปราม และห้ามปฏิบัติศาสนากิจเว้นแต่ในสิ่งที่ท่านบัญญัติเท่านั้น

ศาสนของมุฮัมมัดและศาสนของศาสนทูตทั้งหมดก่อนหน้านี้ล้วนเป็นการเชิญชวนสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

ส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของท่านนะบี -คือลัทธิอะลียะฮิ วะสลัลัม- คือ

ซ็อส์ตัย เมตตา อ่อนโยน อดทน กล้าหาญ ใจบุญ มารยาทงาม ยุติธรรม ถ่อมตน และอภัย

อัลกุรอาน คือ คำรัสของพระเจ้าของฉัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾

"มนุษยชาติทั้งหลาย

แน่นอนเราได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว และเราได้ให้แสงสว่างอันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเจ้าด้วย" (อันนิสาฮ์: 174)

อัลกุรอาน คือ คำรัสของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่ันบีมุฮัมมัด -

คือลลือลลอฮ์

อะลัยฮิ

วะสัลลัม-

เพื่อนำพามวลมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่รัศมี

และนำทางสู่หนทางที่เที่ยงตรง

ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานเขาจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวง

ผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางของอัลกุรอานเขาได้เดินบนเส้นทาง
ที่เที่ยงตรง

ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของอิสลาม

ท่านนบี -คือลลือลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม- กล่าวว่า

(بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ).

“ศาสนาอิสลามถูกวางอยู่บนหลัก 5 ประการ คือ หนึ่ง
การปฎิญาณตนว่า

ไม่มีพระเจ้าที่ต้องเคารพภักดีโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่า
นั้น และมุฮัมหมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ สอง
ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด สาม จ่ายซะกาต สี่
การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และห้า การทำหัจญ์ ณ
บัยตุลลอฮ์”

หลักการของอิสลามคือการปฏิบัติศาสนกิจที่มุสลิมทุกคน
ต้องปฏิบัติ

และความเป็นอิสลามของคนใดคนหนึ่งจะไม่ถูกต้อง

นอกจากด้วยการเชื่อมั่นว่า

หลักการเหล่านั้นเป็นสิ่งที่วาญิบและต้องนำมาสู่การปฏิบัติทุ
กประการ

เพราะศาสนาอิสลามนั้นถูกวางอยู่บนหลักการดังกล่าว

จึงได้ชื่อว่า หลักการของอิสลาม.

และหลักห้าประการนี้ มีดังนี้

หลักข้อที่หนึ่ง

ปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

และนับมุฮัมหมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์.

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

"ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
(ที่ต้องกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์" (มุฮัมหมัด :
19)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

"แท้จริงได้มีศาสนทูตท่านหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวก
ท่านแล้ว

เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก
เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา
ผู้กรุณาปรานีต่อบรรดาผู้ศรัทธา" (อัตเตาบะฮ์: 128)

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ คือ
ไม่มีผู้ใดที่ควรแก่การอิบادةฮ์
(การเคารพสักการะตามศาสนบัญญัติ)
เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น.

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า
มุฮัมหมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ

ปฏิบัติตามในสิ่งที่ท่านสั่ง เชื่อในสิ่งที่ท่านบอกกล่าว
ออกห่างจากสิ่งท่านสั่งห้าม
และไม่มีการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์
นอกจากสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้เท่านั้น.
หลักข้อที่สอง ดำรงการละหมาด
อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ}

"และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด" (อัลบากอเราะฮ์ : 110)

การดำรงไว้ซึ่งการละหมาदनั้น
ต้องกระทำมันตามที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติและตามที่ท่านนบีมุหัมมัด
มัต - ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม-
ศาสนทูตของพระองค์ได้สอนไว้

หลักข้อที่สาม จ่ายซะกาต (บริจาคทานภาคบังคับ)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{وَأَتُوا الزَّكَاةَ}

"และพวกเจ้าจงจ่ายซะกาต" (อัลบากอเราะฮ์ : 110)

อัลลอฮ์ได้กำหนดให้จ่ายซะกาตเพื่อทดสอบถึงความสัตย์
จริงต่อการศรัทธาของมุสลิม
เพื่อเป็นการแสดงการขอบคุณต่อพระเจ้า
ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยที่เป็นทรัพย์สินมา
และเพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่คนยากจนและผู้ที่มีปัญหาทาง
การเงิน.

และการจ่ายซะกาदनั้น
คือการมอบให้แก่ผู้ที่มีสิทธิได้รับมัน.

ชะกาต

เป็นหน้าที่ภาคบังคับที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ต้องจ่ายเมื่อครบจำนวนที่ศาสนากำหนดไว้ โดยให้กับบุคคลแปดจำพวกที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอาน ส่วนหนึ่งในนั้นคือ คนยากจนและคนขัดสน.

และในการจ่ายชะกาตนั้น

เป็นการแสดงถึงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจกัน และเป็นการชำระศีลธรรมและความมั่งคั่งของมุสลิมให้บริสุทธิ์ และการเอาใจใส่ความรู้สึกของคนยากจนและขัดสน เป็นการสร้างความรักและมิตรภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นระหว่างมุสลิมผู้อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ มุสลิมที่ดีจะมอบสิ่งที่ดีที่ตัวเองมีและมีความสุขกับมันให้แก่ผู้อื่นเพื่อสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับผู้อื่นด้วย.

และอัตราการจ่ายชะกาตทรัพย์สินคือ 2.5% จากทรัพย์สินที่ได้เก็บออมไว้ที่เป็นทองคำ เงิน ธนบัตร และสินค้าเพื่อการค้าที่จะนำไปทำการซื้อขายเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไร

เมื่อมีทรัพย์สินตามจำนวนที่กำหนดไว้และครบรอบหนึ่งปี

นอกจากนี้ ผู้ที่ครอบครองสัตว์ (อูฐ วัว และแพะ) ในจำนวนที่กำหนดไว้จะต้องจ่ายชะกาตเช่นกัน เมื่อสัตว์ดังกล่าวได้กินพืชที่อยู่บนดินได้เองเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปี โดยเจ้าของไม่ได้เป็นผู้ให้อาหารแก่มัน

และเช่นเดียวกัน จำเป็นต้องจ่ายชะกาต สิ่งที่ได้มาจากดินที่เป็นธัญพืช ผลไม้ แร่ธาตุ และอื่นๆ เมื่อถึงพิกัดที่กำหนดไว้.

หลักข้อที่สี่ ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾

โอ้อับรรดาผู้ศรัทธา

การถือศีลอดได้ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าดังที่ได้ถูกบัญญัติแก่
ประชาชาติก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรง.

(อัลบาคอเราะฮ์ : 110)

รอมฎอน คือ เดือนที่เก่าตามปฏิทินฮิจเราะฮ์ศักราช
ซึ่งเป็นเดือนที่ยิ่งใหญ่สำหรับชาวมุสลิมและเป็นเดือนพิเศษก
ว่าเดือนอื่นๆ

และการถือศีลอดทั้งเดือนของเดือนรอมฎอนเป็นหนึ่งในห้าข
องหลักการของศาสนาอิสลาม

การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน

คือการแสดงความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง

ด้วยการอดอาหาร เครื่องดื่ม การร่วมประเวณี

และทุกสิ่งที่จะทำให้เสียการถือศีลอด

ตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนตะวันลับขอบฟ้าตลอดทั้งวันในเดือนร
อมฎอนอันประเสริฐ

หลักข้อที่ห้า การทำฮัจญ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾

และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น

คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น (เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์)
อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้

(อาละอิมรอน : 97)

การทำฮัจญ์จำเป็นสำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทาง
ครั้งเดียวในชีวิต คือ
การเดินทางไปยังมัสยิดอัลหะรอมและสถานที่ต่างๆ
อันทรงเกียรติที่มักกะฮ์ เพื่อปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ ที่เจาะจงไว้
 ณ เวลาที่เจาะจงไว้ ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด -คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลัม- เคยประกอบพิธีฮัจญ์เสมือนบรรดานปีก่อนๆ
อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งใช้ให้ะบีอิบรอฮีม

ป่าวประกาศแก่มวลมนุษยสุ่การทำฮัจญ์

ดังที่พระองค์ทรงตรัสในอัลกุรอานไว้ว่า

(وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ)

(และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำฮัจญ์

พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว
จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง) (อัล-ฮัจญ์ : 27)

ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา

ท่านนบี -คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม-
ถูกถามเรื่องการศรัทธา ท่านจึงตอบว่า

(أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ).

(คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ของพระองค์

ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์

ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์

และศรัทธาต่อกฎสภาวะการณ์ทั้งดีและร้าย)

หลักการศรัทธา

คือ

การปฏิบัติศาสนกิจด้วยจิตใจที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติ

และการนับถือศาสนาอิสลามของคนใดคนหนึ่งจะไม่ถูกต้อง
นอกจากด้วยการยึดมั่นต่อหลักการนี้ ด้วยเหตุนี้จึงเรียกว่า
หลักการศรัทธา

ความแตกต่างระหว่างหลักการศรัทธากับหลักการอิสลาม คือ
หลักการอิสลามคือการปฏิบัติด้วยกายภายนอกของมนุษย์
เช่น การปฏิญาณตน การละหมาด การจ่ายซะกาต
ส่วนหลักการศรัทธา คือ การปฏิบัติด้วยจิตใจของมนุษย์ เช่น
การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์
ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์.

นิยามและความหมายของการศรัทธา คือ
เชื่อมั่นด้วยจิตใจที่มั่นคงต่ออัลลอฮ์
ต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ต่อคัมภีร์ของพระองค์
ต่อศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันปรโลก
และต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์ทั้งดีและไม่ดี,
และเชื่อฟังทุกสิ่งทีท่าน เราะสุล -คือลลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม- ได้นำและปฏิบัติ ด้วยการกล่าวด้วยวาจา เช่น
การกล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์
(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) อ่านอัลกุรอาน
กล่าวตัซบีหฺ (ซุบฮันลลอฮ์) กล่าวตะฮ์ลีล
(ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์) และกล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์

และปฏิบัติด้วยการกระทำของร่างกาย เช่น การละหมาด
การประกอบพิธีฮัจญ์
การถือศีลอด...และปฏิบัติด้วยการกระทำอวัยวะในที่เกี่ยว
ข้องกับจิตใจ เช่น การรักต่ออัลลอฮ์ การเกรงกลัวพระองค์
การมอบหมายต่อพระองค์ และการบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์

อะลัยฮิ

วะสัลลัม-

และปฏิเสธนามและคุณลักษณะที่พระองค์ปฏิเสธต่อตนเอง
หรือศาสนทูตของพระองค์ปฏิเสธ

โดยพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์มีความสมบูรณ์และ
งดงามที่สุด ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์
พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยินและมองเห็น.

หลักข้อที่สอง ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ (เทวทูต)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحٍ مِّثْنَى
وَأَثَلَاتٍ وَرُبَاعٍ يَرِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

(มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำชาว
ผู้มีปีกสอง สาม และสี่
ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง) (ฟาฏีร: 1)

เราศรัทธว่า โลกของมะลาอิกะฮ์เป็นโลกที่เร้นลับ
พวกเขาคือบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกสร้างจากรัศมีและทรงสร้างพ
วเขาเป็นบ่าวที่จงรักภักดีต่อพระองค์

มะลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่ยิ่งใหญ่
ซึ่งไม่สามารถที่จะรับรู้จำนวนและพลังของพวกเขาได้
ยกเว้นอัลลอฮ์เท่านั้น คุณลักษณะ
พระนามและการกิจของอัลลอฮ์ ตามที่พระองค์ทรงเลือก
ซึ่งมะลาอิกะฮ์ทุกคนจะมีคุณลักษณะ ชื่อ และหน้าที่เฉพาะ

ในจำนวนนั้น คือ ญิบริล ซึ่งได้รับมอบหมายนำวะฮียฺ (สาส์น) จากอัลลอฮ์นำไปส่งให้ศาสนทูตของพระองค์.

หลักข้อที่สาม ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

(พวกท่านจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮ์ญูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น และสิ่งที่มุซา และอีซาได้รับ และสิ่งที่บรรดานบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น) [อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 136]

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า

คัมภีร์จากฟากฟ้าทุกเล่มเป็นดำรัสของอัลลอฮ์

และคัมภีร์ดังกล่าวเป็นคำภีร์ที่ถูกประทานจากอัลลอฮ์ไปสู่ศาสนทูตของพระองค์เพื่อนำสัจธรรมอันเที่ยงธรรมไปยังบ่าวของพระองค์

และอัลลอฮ์ได้ส่งนบีมุฮัมมัด ศาสนทูตของพระองค์ ไปยังมวลมนุษยทั้งหลาย

ซึ่งบทบัญญัติที่ส่งมายังนบีมุฮัมมัดนั้นได้ยกเลิกบทบัญญัติก่อนหน้านั้น

และได้ทำให้คัมภีร์อัลกุรอานได้มีอำนาจเหนือคัมภีร์แห่งฟากฟ้าทั้งหลาย และทำให้บรรดาคัมภีร์ดังกล่าวเป็นโมฆะ และอัลลอฮ์ทรงประกันในการรักษาคัมภีร์อัลกุรอานจากการเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือน พระองค์ตรัสว่า:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

(แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน) [อัล-ฮิจร : 9]
เนื่องจากอัลกุรอานเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายจากอัลลอฮ์สู่มวลมนุษย และนับมูฮัมหมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- เป็นศาสนทูตของพระองค์ท่านสุดท้าย
ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่อัลลอฮ์พึงพอพระทัยแก่มวลมนุษย์จนกระทั่งวันสิ้นโลก พระองค์ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

(แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคือ อัลอิสลาม)
[อาละอิมรอน : 19]

และคัมภีร์แห่งฟากฟ้าที่อัลลอฮ์ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ได้แก่

คัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮ์ประทานให้แก่ณบีมุฮัมมัด
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม

คัมภีร์อัตเตารอต (โทราห์) อัลลอฮ์ประทานให้แก่ณบีมูซา
อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อัลอินญิล (ไบเบิล) อัลลอฮ์ประทานให้แก่ณบียีซา
อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อัชชาบูร อัลลอฮ์ประทานให้แก่ณบิดาเวูด
อะลัยฮิสสลาม

คัมภีร์อิบรอฮีม: อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่บีอิบรอฮีม
อะลียฮิสสลาม

หลักข้อที่สี่ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ)

(และโดยแท้จริงแล้ว

เราได้ส่งศาสนทูตมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า)

พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์

และจงหลีกเลี่ยงจากพวกเจ็ดต่าง ๆ) [อัน-นะหฺล : 36]

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า

อัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มายังประชาชาติทุกยุคทุก
สมัย เพื่อเรียกร้องสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

ไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

และเรียกร้องให้ปฏิเสธสิ่งที่กราบไหว้บูชานอกเหนือจากพระ
องค์

และศาสนทูตของพระองค์ล้วนเป็นมนุษย์ที่เป็นชายที่เป็น
บ่าวของพระองค์ พวกเขาเชื่อมั่นศรัทธา ยำเกรงและซื่อสัตย์
เป็นผู้นำทาง ผู้กลับใจ

อัลลอฮ์ให้การสนับสนุนศาสนทูตของพระองค์ด้วยสิ่งมหัศจรรย์
รย์นอกเหนือธรรมชาติ (มูอฺญิซาต)

เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ถึงความสัจจริงของพวกเขา

ซึ่งพวกเขาได้เผยแพร่ทุกประการที่อัลลอฮ์ส่งมายังพวกเขา
พวกเขาทั้งหมดล้วนอยู่บนหนทางสัจธรรมที่ชัดเจนและทาง
นำที่ชัดเจน

การเผยแพร่ของศาสนทูตของอัลลอฮ์ตั้งแต่คนแรกถึงคน
สุดท้ายล้วนเป็นรากฐานแห่งศาสนา นั่นคือ
การศรัทธาความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ในการปฏิบัติศาสน
กิจ (อิบาดะฮ์) และไม่ตั้งภาคีกับพระองค์
หลักข้อที่ห้า การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก
อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلْجَمَعْتُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ
حَدِيثًا﴾

(อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแ
ห้ นอกจากพระองค์เท่านั้น แนนอน
พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์
ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น
และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์) [อัน-นิซาฮ์ : 87]

เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่าทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโล
กตั้งที่พระเจ้าของเราได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน
หรือในวจนะของนบีมุฮัมมัด -คือลิลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลัม- เช่น การตายของมนุษย์ การฟื้นคืนชีพ
การขอความช่วยเหลือด้วยสิทธิพิเศษ การชั่ง การคิดบัญชี
นรก สวรรค์ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลก

หลักข้อที่หก : ศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์ทั้งดีและไม่ดี
อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

(แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน) [อัลกอมร์ :
49]

เชื่อมั่นว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อสิ่งที่ถูกสร้างทุกสรรพ
สิ่งในโลกนี้

พระองค์อัลลอฮ์ทรงรอบรู้และทรงปรีชาญาณในการบริหารจัดการเพียงพระองค์เดียว ปราศจากภาคีใดๆ
ซึ่งกฎสภาวะการณที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้ก่อนสร้างมนุษย์
ซึ่งมนุษย์นั้นมีความต้องการและความปรารถนา
มนุษย์จะเป็นผู้กระทำการต่างๆ ให้เกิดขึ้นจริง
แต่ทั้งหมดนั้นไม่พ้นจากความรอบรู้ของอัลลอฮ์และความประ
สงค์ของพระองค์

การศรัทธาต่อกฎสภาวะการณมี 4 ระดับ คือ

ระดับแรก: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกประการ

ระดับที่สอง:

ศรัทธาต่อกฎกำหนดของอัลลอฮ์ทุกประการว่าจะคงอยู่
(ดำเนินการ) จนกระทั่งวันสิ้นโลก

ระดับที่สาม:

ศรัทธาต่อความประสงค์ของอัลลอฮ์และความปรีชาญาณที่สม
บูรณ์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น
และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น

ระดับที่สี่: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง
ปราศจากภาคีใดๆ ที่มีส่วนร่วมในการสร้างของพระองค์

ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ}

(แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

และทรงขอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด) [อัลบากอเราะฮ์ : 222]

ท่านนบี -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- กล่าวว่า
قال صلى الله عليه وسلم "من تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ"

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
“ผู้ใดอาบน้ำละหมาดเหมือนการอาบน้ำละหมาดนี้
แล้วละหมาดสองรอกอะฮ์โดยไม่มีการสนทนาใดภายในตัวเขา
ในสองรอกอะฮ์นั้น
ความผิดบาปในอดีตของเขาจะได้รับการอภัยโทษ”

ความยิ่งใหญ่ของการละหมาดนั้น
อัลลอฮ์ได้บัญญัติให้ความสะอาดก่อนทำการละหมาด
และกำหนดให้ความสะอาดเป็นเงื่อนไขการละหมาดที่ถูกต้อง
และเป็นกุญแจของการเริ่มต้นของการละหมาด
จึงทำให้รู้สึกถึงความประเสริฐของการละหมาด
ทำให้ใจชอบที่จะทำการละหมาด ท่านนบี -ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะสัลลัม- กล่าวว่า

(الطهور شطر الإيمان.. والصلاة نور).

(ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา...และการละหมาด
เป็นรัศมี)

และท่านนบี -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- กล่าวว่า
(من تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضْوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ).

(ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาด
แล้วเขาได้ทำการอาบน้ำละหมาดเป็นอย่างดี ความผิดต่างๆ
ของเขาจะหลุดออกไปจากร่างกายของเขา)

บ่าวต้องถวายตนต่อพระเจ้าด้วยความสะอาดที่สัมผัสได้คือ
การอาบน้ำละหมาด
เพื่อปฏิบัติศาสนกิจด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์ด้วยการป
ฏิบัติตามทางนำของท่านนบีมุฮัมมัด -คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม-

การปฏิบัติที่จำเป็น (วาญิบ) จะต้องอาบน้ำละหมาด

1. การละหมาดทั่วไป

ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดฟัรฎูหรือการละหมาดสุนนะฮ์

2. การอววาฟ (เดินเวียน) รอบกะอ์บะฮ์

3. การสัมผัสกับคัมภีร์อัลกุรอาน

ฉันทำการอาบน้ำละหมาดและชำระร่างกายด้วยน้ำที่สะอาด
ด

น้ำสะอาด คือ น้ำที่ลงมาจากฟ้า หรือ ตา น้ำจากใต้ดิน
ซึ่งคงอยู่ในลักษณะดั้งเดิม ซึ่งมีองค์ประกอบ 3
ประการต้องไม่เปลี่ยนแปลง คือ สี รส และกลิ่น
จากสิ่งแปลกปลอมที่ไปเปลี่ยนแปลงน้ำสะอาดนั้น

ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด

ลำดับที่ 1 อันนิยะฮ์ (การตั้งใจเจตนา) ด้วยใจ
ความหมายของการนิยะฮ์ คือ
เจตนาอย่างแน่วแน่ที่จะกระทำการอิบาดะฮ์ (ปฏิบัติศาสนกิจ)
เพื่อใกล้ชิดอัลลอฮ์

ลำดับที่ 2 ล้างมือทั้งสองข้าง

ลำดับที่ 3 บ้วนปาก

การบ้วนปาก คือ การเอาน้ำเข้าปาก
แล้วกลืนน้ำให้ทั่วปาก และบ้วนน้ำออก

ลำดับที่ 4 สูดน้ำเข้าจมูก

สูดน้ำเข้าจมูก คือ การสูดน้ำเข้าโพรงจมูกให้ได้ลึกที่สุด

สังน้ำออกจากจมูก คือ

การสังน้ำในโพรงจมูกที่สูดเข้าไปให้ออกมา

ลำดับที่ 5 คือ ล้างหน้า

ขอบเขตของใบหน้า

คำว่าหน้า คือ ด้านหน้าของใบหน้า

ขอบเขตความกว้างของใบหน้า คือ

จากหูข้างหนึ่งไปถึงหูอีกข้างหนึ่ง

ขอบเขตความยาวของใบหน้า คือ

นับจากด้านบนที่จุดผมเริ่มงอกของคนปกติลงมาถึงท้ายสุดของคาง

การล้างใบหน้า ต้องรวมถึงขนบนใบหน้า ขายผม และดั้งหู

และบริเวณสีขาว คือ บริเวณระหว่างจอนผมถึงดั้งหู

จอนผม หมายถึง ขนที่อยู่บนกระดูกหูซึ่งคู่ขนานกับใบหู
โค้งมนไปในศีรษะที่มีลักษณะเหมือนหู

และเช่นเดียวกัน การล้างใบหน้านั้น

จะรวมถึงเคราและขนที่งอกมาบริเวณดังกล่าว

ลำดับที่ 6 ล้างมือ

เริ่มจากปลายนิ้วมือทั้งสองข้างถึงข้อศอกของทั้งสองข้าง

และจำเป็นต้องล้างข้อศอกทั้งสองข้างไปพร้อมการล้างมือ

ลำดับที่ 7 ลูบศีรษะด้วยสองมือพร้อมหูทั้งสองข้าง หนึ่งครั้ง

เริ่มลูบด้วยสองมือจากด้านหน้าของศีรษะไปยังด้านหลังแ
ล้ววกกลับมาด้านหน้าอีกครั้ง

พร้อมกับเอานิ้วชี้เหยยเข้าในหูทั้งสองข้าง

และน่านิ้วโป้งไว้ด้านหลังใบหู

แล้วทำการลูบด้านหน้าและหลังใบหู

ลำดับที่ 8 ล้างเท้าตั้งแต่นิ้วเท้าทั้งสองจนถึงตาตุ่ม
และจำเป็นจะต้องล้างตาตุ่มทั้งสองเข้ารวมกับการล้างเท้า

ตาตุ่ม คือ อวัยวะส่วนที่เป็นปุ่มกลมๆ ที่ข้อเท้า

สิ่งที่จะทำให้เสียน้ำละหมาด มีดังนี้

1. มีสิ่งออกจากทวารทั้งสอง เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ
การผายลม มะนิยฺ (อสุจิ) มะซียฺ (น้ำเหนียวๆ) เป็นต้น

2. หมดสติ หลับลึก หรือ เป็นลม หรือเมา หรือบ้า

3. สิ่งทิวาญิบ (จำเป็น) ที่จะต้องอาบน้ำ (ยกหะดัษใหญ่)
เช่น การมีเพศสัมพันธ์ มีประจำเดือน

และเลือดหลังคลอดบุตร

เมื่อมนุษย์ได้ปลดทุกข์แล้ว

จำเป็นที่จะต้องชำระล้างสิ่งสกปรก

ด้วยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

หรืออาจจะชำระด้วยสิ่งอื่นที่มีใช้น้ำ เช่น หิน กระดาษ และผ้า
เป็นต้น โดยการเช็ดทำความสะอาด 3

ครั้งขึ้นไปกับสิ่งที่สะอาดซึ่งเป็นที่อนุญาตให้ทำความสะอาดไ
ด้

การเช็ดรองเท้าคุฟฟ์และถุงเท้า

ในกรณีที่มีการสวมใส่รองเท้าหนังที่ปกปิดตาตุ่มหรือถุง
เท้า

สามารถทำการลูบบนรองเท้าและถุงเท้าโดยไม่จำเป็นต้องล้างเท้าทั้งสองข้าง โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

1.

การสวมใส่รองเท้าและถุงเท้าภายหลังจากทำความสะอาดอย่างสมบูรณ์ทั้งหัดเล็กและหัดใหญ่ และได้ล้างเท้าด้วยแล้ว

2. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องสะอาดปราศจากสิ่งสกปรก (เน่าเสีย)

3. การลูบรองเท้าหรือถุงเท้าอยู่ในเวลาที่กำหนด

4. รองเท้าหรือถุงเท้าจะต้องเป็นสิ่งที่ฮาลาล เช่น มิใช่ของขโมยหรือแย่งชิงของคนอื่นมา

รองเท้าคู่ หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าผลิตจากหนังหรือจากสิ่งอื่น และเช่นดังรองเท้าคู่ คือรองเท้าหัวไปที่สวมใส่ปกปิดเท้า

ถุงเท้า หมายถึง สิ่งที่สวมใส่ที่เท้าที่ผลิตจากผ้าหรือจากสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักด้วยคำว่า ถุงเท้า

วิทยปัญญาในการบัญญัติให้มีการลูบบนรองเท้า:

วิทยปัญญาของการลูบบนรองเท้า คือ เพื่อให้เกิดความสะอาดและผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่มีความลำบากที่จะต้องถอดรองเท้าหรือถุงเท้าเพื่อทำความสะอาดเท้า โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ช่วงอากาศหนาวมาก และช่วงเดินทาง.

ระยะเวลาสำหรับการลูบบนรองเท้า:

สำหรับผู้ที่พักอยู่กับที่ มีระยะเวลา 1 วัน กับ 1 คืน (24 ชั่วโมง)

สำหรับผู้เดินทาง มีระยะเวลา 3 วัน 3 คืน (72 ชั่วโมง)

เริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่การลบบนรองเท้าหรือถุงเท้าครั้งแรก
ภายหลังจากชำระทำความสะอาดจากหัดขี้เรียบร้อยแล้ว

ลักษณะของการลบบนรองเท้าหรือถุงเท้า มีดังนี้

1. ให้มือเปียกน้ำ
2. ลูบมือบนเท้า (จากนิ้วเท้าขึ้นไปยังขา)
3. ลูบเท้าขวาด้วยมือขวา และเท้าซ้ายด้วยมือซ้าย

สิ่งที่ทำให้เป็นโมฆะ

1. มีสิ่งจำเป็นจะต้องอาบน้ำ
2. สิ้นสุดระยะเวลาของการลบบนรองเท้า

การอาบน้ำชำระร่างกาย

เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์
หรือมีการหลั่งอสุจิออกมาด้วยอารมณ์ในขณะที่ยังตื่นอยู่หรือ
นอนหลับ จำเป็น (วาญิบ) ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย
เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้

เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด

เช่นเดียวกับผู้หญิง

เมื่อสิ้นสุดจากการมีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตร
จำเป็น (วาญิบ) ที่จะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย
เพื่อที่จะสามารถทำการละหมาดได้

เนื่องจากความสะอาดเป็นเงื่อนไขของการละหมาด

ลักษณะของการอาบน้ำชำระร่างกาย

อาบน้ำให้ทั่วร่างกาย
รวมทั้งการบ้วนปากและสูดน้ำล้างโพรงจมูก
เมื่ออาบน้ำทั่วร่างกายกับน้ำสะอาดแล้ว
ก็เป็นการยกหัดซ์ใหญ่
และถือว่าได้ชำระทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว
ข้อห้ามสำหรับผู้ที่อยู่ในหัดซ์ใหญ่
จนกว่าจะอาบน้ำชำระร่างกาย มีดังนี้

01. การละหมาด
 02. การฉุอวาฟ (เดินเวียน) รอบกะอ์บะฮ์
 03. การอยู่ในมัสยิด
- อนุญาตให้เดินผ่านเท่านั้นโดยไม่เข้าไปอยู่ด้านใน
04. การสัมผัสอัลกุรอาน
 05. อ่านอัลกุรอาน

การทำตะยัมมัม

หากไม่มีน้ำสำหรับทำความสะอาด หรือ
ไม่สามารถใช้น้ำได้ เนื่องจากป่วย เป็นต้น และกลัวว่า
จะไม่ทันละหมาด ก็สามารถทำการตะยัมมัมด้วยดินฝุ่นได้

วิธีการทำตะยัมมัมนั้นคือ ใช้ฝ่ามือทั้งสองตีดินหนึ่งครั้ง
แล้วเอาฝ่ามือทั้งสองเช็ดใบหน้าและข้อมือทั้งสอง
และมีเงื่อนไขคือต้องเป็นดินที่สะอาด

สิ่งที่จะทำให้เสียตะยัมมัม มีดังนี้

1. ตะยัมมัมจะเสียเช่นเดียวกับสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด
เมื่อมีการพบน้ำขึ้นมา หรือมีความสามารถในการใช้น้ำ
ก่อนที่อิบาดะฮ์ที่ใช้การตะยัมมัมนั้นจะเริ่มขึ้น

ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด

อัลลอฮ์

ทรงบัญญัติละหมาดใช้เวลาสำหรับมุสลิมทุกคนในวันหนึ่งกับ
บศีนหนึ่งนั่นคือ ฟัจรี ชุฮรี อัศรี มัฆริบ และอิซาฮ์
และจำนวนร็อกอะฮ์มีดังนี้ คือ ละหมาดฟัจรีมี สองร็อกอะฮ์
ละหมาดชุฮรีมี สี่ร็อกอะฮ์ ละหมาดอัศรีมี สี่ร็อกอะฮ์
ละหมาดมัฆริบมีสามร็อกอะฮ์ ละหมาดอิซาฮ์มีสี่ร็อกอะฮ์

ฉันเตรียมตัวเพื่อทำการละหมาด

เมื่อเข้าเวลาละหมาด

ชาวมุสลิมจะชำระทำความสะอาดจากหะดัษเล็กและหะดัษใหญ่
หากอยู่ในหะดัษใหญ่

หะดัษใหญ่ คือ
สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องทำความสะอาดด้วยการชำระร่างกาย

หะดัษเล็ก คือ สิ่งทำให้มุสลิมจำเป็นต้องอาบน้ำละหมาด
มุสลิมจะต้องทำการละหมาดด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด
สถานที่ที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก และต้องปกปิดร่างกาย
(ตามที่ศาสนาได้บัญญัติไว้)

มุสลิมจะต้องสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับการละหมาด
และปกปิดร่างกาย

และสำหรับผู้ชายไม่อนุญาตให้ทำการละหมาดที่ไม่มีการปก
ปิดระหว่างสะดือถึงหัวเข่า

สำหรับผู้หญิงจำเป็นต้องปกปิดทั่วร่างกาย
ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ

ในระหว่างที่ประกอบพิธีละหมาด ห้ามพูดคุยก
ยกเว้นคำกล่าวเฉพาะที่เจาะจงไว้สำหรับการละหมาดเท่า
นั้น ตั้งใจฟังอิหม่ามในการนำละหมาด
ห้ามหันไปมาในระหว่างการละหมาด
หากไม่สามารถท่องจำคำกล่าวเฉพาะเพื่อทำการละหมาดได้
ก็ให้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์และสรรเสริญพระองค์จนกว่าจะเสร็จ
สิ้นการละหมาด
และจะต้องรีบเรียนรู้การละหมาดและคำกล่าวต่างๆ
สำหรับการละหมาด

ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด

ลำดับที่ 1: อันนิยะฮ์ (การตั้งเจตนา)
ด้วยหัวใจที่จะปฏิบัติศาสนบัญญัติตามที่ตั้งใจไว้

ภายหลังจากที่ฉันได้อ่านนำละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ฉันก็หันหน้าไปทางกิบลัต

และฉันก็ทำการละหมาดด้วยการยืน

หากมีความสามารถที่จะยืนละหมาดได้

ลำดับที่ 2: ฉันยกมือทั้งสองขึ้นสูงระดับไหล่ และกล่าวว่า
"อัลลอฮุอักบร" พร้อมตั้งใจที่เริ่มเข้าการละหมาด

ลำดับที่ 3: ฉันอ่านดุอาอ์อัลอิสติฟตาห์
ตามที่มีการรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ด้วยคำกล่าวที่ว่า

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). ความว่า (มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ โอ้อัลลอฮ์ และการ
สรรเสริญมีแต่พระองค์ ความประเสริฐมีในพระนามของ

พระองค์ เกียรติแห่งพระองค์ทรงสูงส่ง และไม่มีพระเจ้าอื่น
ใดนอกจากพระองค์)

ลำดับที่

4:

ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เพื่อให้ห่างไกลจากชัยฏอนผู้
ที่ถูกสาปแช่ง ด้วยการกล่าวว่า

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

คำว่า (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)
"ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เพื่อให้ห่างไกลจาก
ชัยฏอนผู้ที่ถูกสาปแช่ง"

ลำดับที่

5:

ฉันจะอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ทุกครั้งหรือกะฮ์ของการละหมาด
คือ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (3)
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6)
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)﴾.

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์

ผู้ทรงกรุณาปรานี

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์

ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน

เฉพาพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบادةฮ์
และเฉพาพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ
อ

ขอพระองค์ทรงชี้นำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง

(คือ)

ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา
มิใช่ทางของพวกที่ถูกกริ้ว และมีใช่ทางของพวกที่หลงผิด

ฉันจะอ่านอายะฮ์อัลกุรอานตามที่สะดวก
หลังจากอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์เสร็จในร็อกอะฮ์แรกและร็อก
อะฮ์ที่สองของการละหมาดทุกเวลา
การปฏิบัติเช่นนี้มีใช่เป็นนาญิบ
แต่การปฏิบัติเช่นนี้ได้ซึ่งผลบุญอันใหญ่หลวง

ลำดับที่ 6: กล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบَر" ความว่า
(อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) แล้วก็มัรกอฮ์
จนกระทั่งหลังตรงตั้งฉาก มือจับหัวเขา
โดยแยกนิ้วออกจากกัน และกล่าวในขณะรูกูฮ์ว่า
"ซุบฮานะร็อบบิยัลอะซีมี" ความว่า (มหาบริสุทธิ์
พระผู้อภิบาลของข้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่)

ลำดับที่ 7: ฉันจะยกศีรษะขึ้นจากการรูกูฮ์ พร้อมกล่าวว่า
"อะมิอัลลอฮุลิมัน อะมิตะฮ์" ความว่า
(อัลลอฮ์ทรงไดยินสำหรับผู้ที่สรรเสริญพระองค์)
พร้อมกับยกมือขึ้นในระดับหัวไหล่
เมื่อร่างกายของฉันไดยินตรงแล้ว ฉันก็จะกล่าวว่า "ร็อบบะนา
วะละกัลฮัมด" ความว่า (โอ้พระผู้อภิบาลแห่งเรา
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์)

ลำดับที่ 8: กล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบَر" ความว่า
(อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และลงสujudโดยสองมือ สองหัวเข่า
สองเท้า หน้าผาก และจมูก ติดกับพื้น

และกล่าวในขณะที่สujudว่า "ซุบฮานะร็อบบิยัลอะฮ์ลา"
ความว่า (มหาบรียูตแด่พระผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงสูงส่ง)

ลำดับที่ 9 : ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบาร" ความว่า
(อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) ฉันจะยกศีรษะขึ้นจากสujud
และนั่งบนเท้าซ้ายที่วางพับบนพื้น และเท้าขวายืนกับพื้น
และกล่าวว่า "ร็อบบิฆฟิรลี" ความว่า
(โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด)

ลำดับที่ 10: ฉันจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบาร" ความว่า
(อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) และทำการสujudอีกครั้ง
เหมือนสujudครั้งแรก

ลำดับที่ 11: ฉันจะลุกขึ้นจากสujud พร้อมกล่าวว่า
"อัลลอฮ์อักบาร" ความว่า (อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่)
จนกระทั่งยืนนิ่ง
และฉันจะปฏิบัติในร็อกอะฮ์ที่เหลือเหมือนกับการปฏิบัติในร็อกอะฮ์แรก

หลังจากร็อกอะฮ์ที่สองของการละหมาดซุฮริ อัศริ มัฆริบ
และอิชา ให้กล่าวระหว่างนั่งตะชะฮ์ฮุดแรก คือ:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته،
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله)

ความว่า (เกียรติทั้งมวล ความจำเริญทั้งหลาย
การละหมาดทั้งหมด และความดีต่างๆ
ล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์(เพียงผู้เดียวเท่านั้น)
ขอความสันติ

ความเมตตาและความจำเริญของพระองค์พึงมีแด่ท่านไอน์บี
มุฮัมหมัด

ความสันติสุขจงประสบแด่พวกเราและแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์
ที่ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมทุกคน ฉันขอปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าผู้สมควรแก่การเคารพสักการะอื่นใดนอกจากอัล
ลอฮ์

และฉันขอปฏิญาณตนว่าท่านนบีมุฮัมหมัดเป็นบ่าวและเป็นศ
าสนทูตของพระองค์)

และหลังจากนั้นฉันก็จะลุกขึ้นละหมาดต่อในร็อกอะฮ์ที่สาม

หลังจากร็อกอะฮ์สุดท้ายของการละหมาดทุกเวลา

ฉันจะนั่งอ่านตะชะฮ์ฮ์สุดท้าย คือ

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته،
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم
وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما
باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد)

ความว่า (เกียรติทั้งมวล ความจำเริญทั้งหลาย
การละหมาดทั้งหมด และความดีต่างๆ

ล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์(เพียงผู้เดียวเท่านั้น)

ขอความสันติ

ความเมตตาและความจำเริญของพระองค์พึงมีแด่ท่านไอน์บี
มุฮัมหมัด

ความสันติสุขจงประสบแด่พวกเราและแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์
ที่ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมทุกคน ฉันขอปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าผู้สมควรแก่การเคารพสักการะอื่นใดนอกจากอัล
ลอฮ์

และฉันขอปฏิญาณตนว่าท่านนบีมุฮัมมัดเป็นบ่าวและเป็นศ
าสนทูตของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์
โปรดประทานความเมตตาแก่นบีมุฮัมมัด
และแกครอบครัวของท่านนบีมุฮัมมัด
เฉกเช่นความเมตตาที่พระองค์ได้ให้แก่ท่านนบีอิบรอฮีมและ
ครอบครัวของท่านนบีอิบรอฮีม
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นที่น่าสรรเสริญ
และผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง
และขอพระองค์โปรดประทานความจำเริญแก่นบีมุฮัมมัดแล
ะครอบครัวของนบีมุฮัมมัด
เฉกเช่นความจำเริญที่พระองค์ประทานแก่นบีอิบรอฮีมและคร
อบครัวของนบีอิบรอฮีม
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นที่น่าสรรเสริญ
และผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง)

ลำดับที่

12

:

หลังจากนั้นฉันก็จะให้สลามด้วยการหันขวา พร้อมกล่าวว่า
"อัสสลามุอะลัยกุมะเราะหิมะตุลลอฮ์" ความว่า
(ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแด่พวกท่าน)
และหันซ้ายพร้อมกล่าวว่า
"อัสสลามุอะลัยกุมะเราะหิมะตุลลอฮ์" ความว่า
(ขอความสันติและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงมีแด่พวกท่าน)
โดยตั้งใจที่จะออก (สิ้นสุด) จากการละหมาด
และจากกระหน่ำนั้น จึงเป็นการเสร็จสิ้นการละหมาด.

การสวามิภักดิ์ของสตรีมุสลิม

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَرْوِجَكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)

โอินะปะเอย

จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้า

และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา
ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง
นั้นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก

เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน

และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

[ซูเราะฮ์อัลอะห์ซาบ : 59]

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือสตรีมุสลิมทุกคนต้องคลุมฮิญาบ
ปกปิดอวัยวะฟิงสงวน

ปกปิดเรือนร่างทุกส่วนจากผู้ชายบุคคลภายนอกด้วยเครื่องแ
ต่งกายที่นิยมสวมใส่ในประเทศของตน

ไม่อนุญาตให้ถอดฮิญาบ

ยกเว้นต่อหน้าสามีหรือมะห์รอมเท่านั้น มะห์รอม คือ

บุคคลที่ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงดังกล่าวแต่งงานกับผู้ชายเหล่า

นั้นตลอดกาล (พ่อและผู้ที่เกี่ยวข้องกว่านั้นขึ้นไป

ลูกและผู้ที่เกี่ยวข้องจากลูกลงไป น้องชายหรือพี่ชายของพ่อ

น้องชายหรือพี่ชายของแม่ พี่ชายหรือน้องชาย

ลูกชายของพี่ชายหรือน้องชาย

ลูกชายของพี่สาวหรือน้องสาว

สามีของแม่หากได้ร่วมหลับนอนกันแล้ว

พ่อของสามีและผู้ที่เกี่ยวข้องกว่านั้นขึ้นไป

ลูกของสามีและผู้ที่เกี่ยวข้องจากนั้นลงมา

สามีของลูกสาว

และเป็นที่ต้องห้ามสำหรับผู้ร่วมแหม่มเดียวกันเหมือนเป็นการ
ต้องห้ามระหว่างสายตระกูลเดียวกัน)

สตรีมุสลิมต้องคำนึงในการแต่งตัว ดังเงื่อนไขต่อไปนี้

หนึ่ง : ปกปิดมิดชิดทั่วเรือนร่าง

สอง : เสื้อผ้าที่สวมใส่มิใช่เพื่อประดับประดา

สาม : เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่บางเห็นเรือนร่าง

สี่ : เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องไม่รัดรูปเห็นรูปทรงของเรือนร่าง

ห้า : ต้องไม่ใช่เครื่องหอม (น้ำหอม)

หก : การแต่งตัวต้องไม่เหมือนกับการแต่งตัวของผู้ชาย

เจ็ด

:

ต้องไม่สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมือนต่างศาสนาใช้ในพิธีกรรมทาง
ศาสนาหรือวันเฉลิมฉลองของพวกเขา

คุณลักษณะของผู้ศรัทธา

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَانَتْهُمْ
إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾

(แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ
ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง
และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา
โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา
และแต่พระเจ้าของพวกเขา นั้นพวกเขามอบหมายกัน)

[อัลอันฟาล : 2]

มีความสัจจริงในคำพูดและไม่โกหก

ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาและพันธสัญญา

ไม่ทำร้ายคู่กรณี

มีความซื่อสัตย์
รักพี่น้องมุสลิมเสมือนรักตัวเอง
เป็นคนใจกว้าง
ทำดีต่อเพื่อนมนุษย์
เชื่อมสายสัมพันธ์กับเครือญาติ
พึงพอใจในกฎกำหนดแห่งอัลลอฮ์
แสดงความขอบคุณในยามสุข และอดทนในยามทุกข์
มีความละเอียด
มีความเมตตา
จิตใจปลอดภัยไม่อิจฉาริษยา
และร่างกายปลอดภัยไม่ทำร้ายผู้อื่น
ให้อภัยต่อผู้คนเสมอ
ไม่ยุ่งกับดอกเบีย
ไม่ผิดประเวณี
ไม่ดื่มสุรา
ประพฤติดีต่อเพื่อนบ้าน
ไม่อธรรมและไม่คดโกง
ไม่ขโมยและฉ้อฉล
ทำดีต่อบิดามารดา แม้บิดามารดาไม่ได้เป็นมุสลิมก็ตาม
และเชื่อฟังทั้งสองในเรื่องที่ดี
อบรมสั่งสอนบุตรให้อยู่ในทำนองคลองธรรม
สั่งใช้ให้ปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ
และห้ามพวกเขาให้ห่างไกลสิ่งต้องห้ามและอบายมุข

อย่าไปเลียนแบบกับการกระทำของต่างศาสนาในเรื่องของการปฏิบัติศาสนกิจหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ทางศาสนาของพวกเขา

ความสุขของฉันในศาสนาอิสลามของฉัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้) [อัน-นะหฺล : 97]

หนึ่งในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้เกิดความสุข ความอัมเิบ และสบายใจ คือ การที่หัวใจของมุสลิมผูกพันกับพระเจ้าของเขาโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ยังมีชีวิต หรือ ตายไปแล้ว หรือ เจริญ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานไว้ว่า พระองค์อยู่ใกล้ชิดกับบ่าวของพระองค์ตลอดเวลา ได้ยินพวกเขา และตอบรับคำวิงวอนของพวกเขา ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

(และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงฉันช้ายู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อข้า

ดังนั้นพวกเขาจึงตอบรับข้าเกิด และศรัทธาต่อข้า
เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง) [อัลบะกะอเราะฮฺ :
186] อัลลอฮ์ได้สั่งใช้เราให้ดูอาฮ์ (ขอพร) ต่อพระองค์
และได้ทำให้การดูอาฮ์นั้นเป็นการอิบาดะฮ์ (สวามิภักดิ์)
ที่ดียิ่ง ที่จะทำให้มุสลิมนั้นได้ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์ตรัสว่า:
(وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)

และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า (จงวิงวอนขอต่อข้า
ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า) [ซอฟิร : 60]

ดังนั้นการเป็นมุสลิมที่ดีนั้น

เขาจะมีความต้องการต่อพระผู้อภิบาลของเขาอยู่เสมอ

เขาจะขอพรวิงวอนต่อพระองค์เสมอ

และเข้าใกล้พระองค์ด้วยการทำอิบาดะฮ์ที่ดี

(ปฏิบัติศาสนากิจและความดีงาม)

อัลลอฮ์ได้สร้างเราขึ้นมาในจักรวาลแห่งนี้

มีวิหยาบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ มิได้สร้างเราขึ้นมาด้วยความไร้สาระ

นั่นคือการจงรักภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว

โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ

และได้บัญญัติศาสนาของพระองค์แก่เราซึ่งเป็นศาสนาที่ครบ

วงจรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเราทั้งในเรื่องส่วนตัวและส่วนรวม

และศาสนบัญญัติที่ยุติธรรมนี้

ได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิตมนุษย์ นั่นคือ

ศาสนาของเรา ชีวิตของเรา สิทธิของเรา สติปัญญาของเรา

และทรัพย์สินของเรา

ผู้ใดที่ดำเนินชีวิตด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วย

การห่างไกลจากสิ่งต้องห้าม

เขาผู้นั้นได้รักษาไว้ซึ่งความจำเป็นในชีวิต
และเขาจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขโดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ
และความสัมพันธ์ระหว่างมุสลิมกับพระผู้อภิบาลของเขานั้น
น่ายกย่องมาก ซึ่งก่อให้เกิดความสงบและความสบายใจ
ความรู้สึกสงบ ปลอดภัย มีความสุข
และรู้สึกว่ายูอยู่กับพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ตลอดเวลา
ที่คอยให้ความช่วยเหลือปกป้องดูแลบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา
พระองค์ตรัสว่า:

(اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ)

(และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา
โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง)
[อัลบะกอเราะฮ์ : 257]

ความสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่
เป็นสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกที่นำไปสู่การมีความสุขในการ
ประกอบอิบาดะฮ์ต่อพระองค์
และมีความปรารถนาที่จะพบเจอกับพระองค์
หัวใจของเขาทะยานสู่ห้องฟ้าแห่งความสุขด้วยความรู้สึกที่สัมผัส
ถึงความหอมหวานแห่งการศรัทธา

ความหอมหวานดังกล่าวไม่อาจสาธยายถึงความสุขได้ยก
เว้นผู้ที่ได้ลิ้มรสด้วยการจงรักภักดีต่อพระเจ้าและห่างไกลกับ
สิ่งต้องห้าม ท่านนบีมุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม-
กล่าวว่า:

(ذاق طعم الإيمان من رضي بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد رسولًا).

"ความหอมหวานแห่งการศรัทธา
จะเกิดขึ้นกับผู้ที่พอใจที่อัลลอฮ์เป็นพระเจ้า
อิสลามเป็นศาสนา และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูต"

ใช่แล้ว

เมื่อใดที่คนหนึ่งคนใดได้รู้สึกว่าเขาอยู่ตรงหน้าผู้ทรงสร้างเขา
และเขารู้จักพระนามของพระองค์
คุณลักษณะทั้งดงามของพระองค์
จงรักภักดีต่อพระองค์เสมือนเขาเห็นพระองค์
มีความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติศาสนกิจต่อพระองค์และไม่หว
งจากการปฏิบัติศาสนกิจนั้นซึ่งสิ่งอื่นใด
นอกจากอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่เท่านั้น
เขาผู้นั้นจะใช้ชีวิตอย่างดีและมีความสุขในโลกนี้และรับผลต
อบแทนที่ดีในโลกหน้า

แม้กระทั่งอุปสรรคต่างๆที่ประสบกับผู้ศรัทธาในโลกนี้
แท้จริงความเจ็บปวดของอุปสรรคนั้น
จะหายไปความมั่นใจที่หนักแน่น
และพอใจในกฎกำหนดแห่งสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูง
ส่ง
และสรรเสริญพระองค์ในทุกการกำหนดทั้งความดีและความ
ชั่วด้วยความพอใจอย่างสมบูรณ์

และสิ่งที่คุณศรัทธาควรให้ความสำคัญเพื่อเพิ่มความสุขและ
ความสงบสุขของเขา คือ
การรำลึกถึงอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและการอ่านอัลกุรอานให้มาก
ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

(الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

(บรรดาผู้ศรัทธา

และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์

พึงทราบเถิด

ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้น

ทำให้จิตใจสงบ)

[อิร-เราะอ์ด

:

28]

ยิ่งผู้ศรัทธารำลึกถึงอัลลอฮ์และอ่านอัลกุรอานมากเท่าใด

ความสัมพันธ์ของเขากับอัลลอฮ์จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น

และทำให้จิตใจได้รับการขัดเกลาจิตใจและทำให้ความศรัทธาของเขาให้เข้มแข็งมากขึ้น

และผู้ศรัทธาควรมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ศาสนาจากแหล่งที่ถูกต้อง

เพื่อจะได้ปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างถูกต้องชัดเจน

ท่านนบีมุฮัมมัด -ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม- กล่าวไว้ว่า

(طلب العلم فريضة على كل مسلم)

(การศึกษาหาความรู้เป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาทุกคน)

และต้องเป็นผู้ที่ยอมจำนนต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง

ไม่ว่าเขาจะรู้ถึงวิหยาของพระบัญชาหรือไม่ก็ตาม

ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์ที่ทรงเกียรติของพระองค์ไว้ว่า:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

(ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง

เมื่ออัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว

สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา

และผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์แล้ว

แน่นอนเขาได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง) [อัล-อะห์ซาบ : 36]

ความสำคัญ

แต่ครอบครัวของท่าน และมิตรสหายของท่านทั้งปวง

สารบัญ

เลขที่

เรื่อง

หน้า

กลับไปยังหน้าปก

๖. ไปยังสารบัญ

โปรดร่วมกับเราในการแสดงความคิดเห็นกับหนังสือเล่มนี้

โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์

หนังสือสำหรับมือถือ

คลิกเพื่อกลับไปยังเรื่อง

คลิกบนรูปเพื่อกลับไปยังหน้าปก

แสดง QR Code

นำเสนอในรูปแบบการเรียนการสอน (PowerPoint)

ผลผลิตของโครงการ

หนังสือที่ได้รับการตีพิมพ์

หนังสือสำหรับโทรศัพท์มือถือ

เว็บไซต์

นำเสนอในรูปแบบพาวเวอร์พอยต์ (PowerPoint)

ฉบับสำหรับสมาร์ทโฟน (Smart Phone)

สารบัญ

คู่มือฉบับย่อที่เป็นประโยชน์สำหรับมุสลิมใหม่	2
คำนำ	2
พระเจ้าของฉัน คือ อัลลอฮ์	4
นบีของฉันคือ มุฮัมมัด -คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม-	8
อัลกุรอาน คือ ตำราของพระเจ้าของฉัน	9
ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของอิสลาม	10
ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา	15
ฉันเรียนรู้เรื่องการอาบน้ำละหมาด	23
การเช็ดรองเท้าคูฟฟีและถุงเท้า	27
การอาบน้ำชำระร่างกาย	29
การทำตะยัมมูม	30
ฉันเรียนรู้เรื่องการละหมาด	31
การสวมฮิญาบของสตรีมุสลิม	37
ความสุขของฉันในศาสนาอิสลามของฉัน	41